

4. NEDEĽA CEZ ROK – Nechal sa vylúčiť, aby nakoniec zvíťazil ...

Sme možno prekvapení, ako sa vyvinula Ježišova návšteva medzi známymi v Nazarete. Aká malá je vzdialenosť medzi popularitou a nenávisťou davu! Aká dôležitá, nenahraditeľná je miestna komunita, v ktorej žijeme. Či je to tá najbližšia – pokrvná rodina, alebo naši priatelia, známi, škola, obec, farnosť ... Aké strašné muky prežívajú jedinci vylúčení z akejkoľvek „rodiny“!

Ježiš sa nechce Svojim páčiť za každú cenu. Neohne chrbát pred náboženskými autoritami tej doby, neustúpi tlaku lacnej, povrchnej zbožnosti. Nevdojak mi prišlo na um video, ktoré sa dá doposiaľ „streamovať“ na známom video - kanáli založenom v roku 2005 a o rok neskôr odkúpenom firmou, ktorá mala v roku 2017 obrat skoro 110 miliárd USD. Náš nateraz bývalý pán premiér sa v ňom chváli, ako prijal svätý krst, sväté prijímanie i birmovku, čo mu vtedy nestačilo, aby sa na základe takéhoto vyznania stal aj prezidentom našej vlasti. Zároveň si musíme priznať, že tieto sviatosti uvedenia do dospelosti kresťana prijala väčšina našich rovnako nábožensky orientovaných spoluobčanov, teda aj my sami ... Výsledkom by mal byť v našej spoločnosti (krajine) kresťanský Duch lásky a prajnosti, duch jednoty a prosperity (skutočného duchovného blahobytu).

Namiesto toho sú aj dnes medzi nami - „rovnakého rodu“, takí, ktorí by chceli tých druhých zhodiť z vysokého zrázu za každú cenu. Niektorým sa z tohto zovretia bohužiaľ nepodarí odísť, ako vtedy v Nazarete nášmu Pánovi (lebo ešte neprišla jeho hodina). Namiesto kresťanského ducha je naša krajina zovretá duchom nového mediálneho vykorisťovania, „trhania duše“ duchom drzého politického obchodovania, duchom korupcie a závidi na všetkých úrovniach ... Sme dnes obklopení zamaskovanými „zlosynmi“, ktorí pre zakrytie svojich do neba volajúcich skutkov neváhali nielen strojiť, ale i dokončiť dielo skazy. A dnes chcú zamiesť po sebe všetky stopy.

Ježiš sa necháva v Nazarete doslova „vyhostiť“ len preto, aby mohol zachrániť tých, ktorí o to naozaj stoja. Nateraz to nebudú jeho známi, ale práve rovnako vylúčení ako on: verejní hriešnici, prostitútky, malomocní, posadnutí diablom, nevyliciteľne chorí, ba aj beznádejne mŕtvi ... Tí sa stanú jeho novou rodinou, komunitou, ktorá ho prijíma a nesúdi ... Preto v svojej inauguračnej reči zámerne zamlčí deň pomsty nášho Boha (por. Iz 61, 2b), aby mohlo naozaj v plnosti a v sile nového duchovného Big Bangu vyniknúť definitívne milosrdenstvo Najsvätejšej Trojice.

Toto nekonečné Milosrdenstvo je schopné zachrániť každého hriešnika, ktorý sa prestal chvastať svojou dokonalosťou a nezávislosťou. Ježiš sa vedome stáva závislým na posledných z nášho Rodu, aby ukázal mocným Sveta, komu bude darované definitívne Víťazstvo. Vyhlásenie skutočnej slobody sa zrealizuje skrze jeho Vykupiteľskú Obetu a Zmŕtvychvstanie. Tak dosiahne svoje víťazstvo Láska, ktorá nezahanbuje a za ktorú sa nemusí hanbiť ani ten najposlednejší zachránený ...

Ako raz Carlo Caretto povedal: „Budete /budeme/ súdení z vašej lásky!“

K tomuto výroku sebakriticky uvádza jednu epizódu zo svojho života opísanú v Listoch z púšte, prežitú na Sahare medzi Titom a Siletom: „Už sa nechcem klamať, nemôžem sa už viac klamať. Skutočnosť je taká, že som nebol schopný dať svoju prikrývku starému Kadovi, pretože som sa bál zimy. To v skutočnosti znamená, že viac milujem svoju kožu, ako kožu môjho brata.“ Táto skúsenosť ním otriasla ako zlý sen: „Vzdoroval som láske, nedokázal som odpovedať na jej Volanie. Aká je hodnota dobre pomodleného breviára (Kňazských hodínok), účasti na Sv. Omši, ak neprijímate lásku?“ A uzatvára: „Budeš súdený z tvojjej lásky, ktorá na mňa kričí z víchru púšte medzi Titom a Siletom.“

Len Božia láska dokáže vybudovať Komunitu medzi poslednými a medzi prvými a poslednými nášho sveta. Nevyháňajme preto Pána z našej blízkosti, aby nás mohol zachrániť vždy, keď to budeme potrebovať.

AMEN